

یازده راه معلم موفق شدن از نگاه دونالد سی . ولسی

- (1) همدلی : اگر دانش آموزی مواجه با مشکل ، یا والدین یا معلم و یا مدیر چنین دانش آموزی نیستید و هرگز هم نبوده اید ، آیا می تواند خود را به جای او فرض کنید ؟ آیا می توانید تصویری از او در ذهن داشته باشید .؟ در واقع خویشتن را به جای دیگری گذاشتن شروع تفاهم است .
- (2) مشارکت گسترده با خانواده ها مدیران و سایر معلمان : این نوع مشارکت اسان نیست و به بردباری نیاز دارد .چنین معلمان باید مروج الفت و دوستی باشند و اگر قرار است کسی در این راه تلاش ند ، تصمیم بگیرید که ان شخص شما باشید .
- (3) پاسخگو بودن در مقابل دیگران : سعی کنید نظم و ترتیب را بر کارهایتان حاکم کنید و با ثبت دقیق همه ی رویداد ها ، توان پاسخگویی به دیگران را داشته باشید .بگذارید سوابق ثبت شده ، نشانگر تلاش شما باشد . اجازه ندهید نا آگاهی از حقایق ، تاریخ ها و زمان ها وارقام شما را غافلگیر کند .همیشه برای دیگران جوابی قانع کننده و فراگیر داشته باشید .
- (4) استقبال از مشکلات : تضاد ها ، مشاجرات ، شکست ها و ترس ها برای ما تجربیات آموزنده ای هستند. و در این میان روبه رو شدن با مشکلات دیگران و به خصوص مشکلات دانش آموزان و معلمان که الاف نظر هایی با سایر همکاران دارند.توام با حفظ احترام آنان نوعی هنر و فضیلت محسوب می شود.
- (5) بکار بستن دیدگاه های بلند مدت : پی آمد های طولانی تصمیمات مقطعی خود را از نظر دور نگه ندارید. فکر کنید وقتی دانش آموزانتان بزرگ شدند ، در باره شما چه خواهند گفت؟. آیا با انها صادق ، منصف و صریح بوده اید .شخصیت کنونی دانش آموزان ، همانی نیست که در آینده خواهد بود .ایا رفتارتان با انها این مفهوم را القا میکند که در آینده می توانند به شخص بهتری بدل شوند و ایا راهی که در پیش گرفته اند صحیح است.
- (6) نشان دادن توانمندی خود در سایر رشته ها : در مباحثی غیر از رشته درسی خود ابراز توانمندی کنید و به دانش آموزان کمک کنید که افرادی چند بعدی و علاقه مند بار بیابند.زیرا توانمندی در زمینه هایی مانند نوازندگی ، نویسندگی ، کارگردانی ، تئاتر و... لذت و حال و وای خاص خود را دارد.
- (7) تسلیم نشدن : در اهی که آغاز کرده اید پیش بروید و باور خود را نسبت به شاگردان از دست ندهید ، حتی اگر آنان افرادی ناموفق ، ناموزون ، لابلالی و مطرود باشند .انان را زمانی باور کنید که خود باوری را از دست داده اند . برای این کار یک خط مشی در نظر بگیرید . و به ان عمل کنید.
- (8) مسئولیت پذیری : مسئولیت کار های روزانه خود را بهترین وجه پذیرا باشید و با احساس مسئولیت خود ، بطور غیر مستقیم ، مسئولست پذیری را تدریس کنید.
- (9) اندیشیدن و در معرض اندیشه ها بودن : بخوانید ، بنویسید و فکر کنید و پرسش ها و عقاید خود را با دیگران در میان بگذارید ، در باره انها با همکاران بحث و یا حتی انها را منتشر کنید .تدریس ، نوعی زندگی توام با تفکر است که با طرح درس آغاز و با ارزشیابی خاتمه می یابد.بنابراین تدریس یک تعامل مداوم است.
- (10) پذیرش خطاها و جبران انها در اولین فرصت : منتظر فردا نمانید و در جبران خطاها تعجیل کنید .این کار علاوه بر افزایش اعتبار و حفظ فروتنی شما ، خود نوعی آموزش غیر مستقیم است .

(11) صبر و بردباری : صبورانه منتظر موفقیت شاگردان ، کسب شهرت ، بهتر شدن مهارت های
تدریس خود ، دیدار شاگردان سابق و ابراز قدرشناسی آنها و خلاصه منتظر به ثمر رسیدن تلاش
های خود باشید . تدریس کردن مثل کاشتن و پرورش دادن دانه ای است که امید می رود زمانی
رشد کند و به ثمر نشیند . پس هر کاری که معلمان انجام میدهند ، نوعی کاشتن ، پرورش دادن و
غنا بخشیدن است . ولی افسوس که گاه شکیبایی را از دست می دهیم و احساس می کنیم در
تعلیم برخی شاگردان ناکام بوده ایم . همچنین فراموش می کنیم که هر آدمی منحصر به فرد
است و در این شتابزدگی های موجود برای رسیدن به استانداردها و عملکرد های مطلوب ، گاهی
عقلمان قد نمی دهد که با اطمینان خاطر منتظر بمانیم و به یاد داشته باشیم که رشد و بالندگی در
ذات دانه است .

غلامرضا صالح کار